

РЕШЕНИЕ

№ 5307

гр. София, 08.08.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в публично заседание на 18.07.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **1461** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК, във вр. със чл. 30а, ал. 3 от Закона за опазване на обществения ред при провеждането на спортни мероприятия (ЗООРПСМ).

Образувано е по жалба на Р. Ж. С., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], срещу Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 1 от 31.01.2023 г., издадена от П. Е. П., началник сектор в „Охранителна полиция”, 05 РУ – СДВР, с която е определена „Забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина” за срок от 1 (една) година.

В жалбата е посочено, че заповедта не отговаря на изискванията на ЗАНН. Лицето, което е издало заповедта е некомпетентно. Заповедта не отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 АПК – не съдържа мотиви, фактически и правни основания за издаването си. Фактическото описание на извършеното нарушение води до неяснота на мотивите на органа и невъзможност да се установят релевантните и подлежащи на доказване факти. Заповедта не съответства на целта на закона и на практика е нищожна.

Ответникът - началник сектор в „Охранителна полиция”, 05 РУ – СДВР, редовно призован – не се явява и не се представлява. По делото са постъпили писмени бележки.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща представител за участие в производството. Не изразява становище по съществуващото на делото.

След запознаване със събраните по делото доказателства и със становището на страните, съдът приема за установено от фактическа страна следното:

Преписката е образувана по повод на докладна записка от дата 06.12.2022 г., изготвена от Т. Ш. – инспектор в група „ХЕ”, сектор „Масови мероприятия” – СДВР, [населено място]. В докладната записка е посочено, че на 12.11.2022 г. в [населено място] на стадион „Виваком арена – Г. А.” е проведена футболна среща между отборите на П. „Л.” и П. „С.” Непосредствено след края на футболната среща, около 19:30 ч., лице от мъжки пол, на видима възраст около 45 – 50 години, високо около 175 – 180 см., нормално телосложение, с бяла шапка на главата, бяла качулка отзад на врата, тъмно яке, тъмно сини дънки на места избелели, бели маратонки, което преодолява охранителите и заграждението на сектор „А” и нахлува в пистата на спортното съоръжение, придвижва се в посока сектор „Г”, с цел саморазправа с привърженици на противниковата агитка, настанени в сектор „Г” на стадиона. След намеса на полицейски служители, лицето преустановява действията си и се връща на трибуната в сектор „А”. Предложено е на ВПД Началника на сектор „Масови мероприятия” да се извърши проверка, с цел установяване на самоличността на нарушителя.

На 15.12.2022 г. Т. Ш. – инспектор в група „ХЕ”, сектор „Масови мероприятия” – СДВР, [населено място], е разпитала като свидетел по преписка с рег. № 513р – 120098 / 2022 г. по описа на СДВР лицето В. Х. – младши разузнавач в 03 група „ХЕ”, сектор „Масови мероприятия” – СДВР. Свидетелят Х. посочва, че на 12.11.2022 г. съгласно единната план разстановка е взел участие в охраната на спортната среща между отборите на П. „Л.” и П. „С.” проведена на стадион „Виваком арена – Г. А.” с начален час 17:30 ч. По време на срещата свидетелят Х. се е намирал в залата за видеонаблюдение, разположена в сектор „А” на стадиона. Непосредствено след края на футболната среща, около 19:30 ч., му е направило впечатление лице от мъжки пол. Лицето е било на видима възраст около 45 – 50 години, високо около 175 – 180 см., нормално телосложение, с бяла шапка на главата, бяла качулка отзад на врата, тъмно яке, тъмно сини дънки на места избелели, бели маратонки, което преодолява охранителите и заграждението на сектор „А” и нахлува в пистата на спортното съоръжение, придвижва се в посока сектор „Г”, с цел саморазправа с привърженици на противниковата агитка, настанени в сектор „Г” на стадиона. След намеса на полицейски служители, лицето е преустановило действията си и се връща на трибуната в сектор „А”.

Свидетелят Х. заявява, че присъства на почти всяка футболна среща на територията на [населено място] и познава голяма част от феновете. Познал е нарушителят като Р. Ж. С., ЕГН [ЕГН], адрес – [населено място], [улица].

На 20.12.2022 г. в качеството му на технически помощник по чл. 29, ал. 2 ЗООРПСМ младши експерт П. Г. е получил от Т. Ш. – разузнавач в 03 група „Хулиганство и екстремизъм”, сектор „Масови мероприятия” – СДВР 1 (един) брой оптичен носител D. + R марка „M. range”, сребристи на цвят, с ръкописен надпис „Сектор А” 12.11.2022”.

На младши експерт П. Г. му е била поставена задача да изреже и презапише на оптичен носител материали, съдържащи поведението на лице от мъжки пол, на видима възраст около 45 – 50 години, високо около 175 – 180 см., нормално телосложение, с бяла шапка на главата, бяла качулка отзад на врата, тъмно яке, тъмно сини дънки на места избелели, бели маратонки, което преодолява охранителите и

заграждението на сектор „А” и нахлува в пистата на спортното съоръжение, придвижва се в посока сектор „Г”, с цел саморазправа с привърженици на противниковата агитка, настанени в сектор „Г” на стадиона.

Г. е изгледал файловете и е изготвен снимков материал за по-добро визуализиране. Кадрите са били разпечатани на хартия. По-късно презаписаният диск и разпечатаните материали са предоставени на инспектор Т. Ш. за присъединяване към преписка с рег. № 513р – 120098 / 2022 г. по описа на СДВР.

Всичко това е довело административния орган до извода, че трябва да се издаде Заповед за прилагане на принудителна административна мярка № 1 от 31.01.2023 г., издадена от П. Е. П., началник сектор в „Охранителна полиция”, 05 РУ – СДВР, с която спрямо Р. Ж. С. е определена „Забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина” за срок от 1 (една) година.

Недоволен от тази заповед Р. Ж. С. я обжалва в предвидения от закона срок.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, което има правен интерес да я оспорва. Подадена е в 3 – дневния преклузивен срок по специалния закон ЗООРПСМ. Като такава трябва да бъде разглеждана по същество.

В жалбата са изложени подробни аргументи относно липсата на компетентност на административния орган. В писмената защита по делото адв. Д. Д. е посочила също, че никъде по преписката не е видяла заповед, която да позволява и да е приложена по делото, че съставителят на ПАМ П. Е. П., началник сектор в „Охранителна полиция”, 05 РУ – СДВР, е упълномощен и има право да съставя ПАМ. По делото е цитирана разпоредбата на чл. 30, ал. 1, т. 1 ЗООРПСМ, но позоваването е некоректно, доколкото тази разпоредба установява компетентност за издаване на наказателно постановление. Относима е разпоредбата на чл. 42 от ЗООРПСМ. Съгласно тази разпоредба, принудителната административна мярка по чл. 41, т. 1 се налага със заповед на началника на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението или оправомощено от него длъжностно лице в случаите по чл. 30, ал. 1, т. 1. Посоченото означава, че трябва да се обсъди въпросът представена ли е по делото заповед, която оправомощава административния орган – в случая П. Е. П., началник сектор в „Охранителна полиция”, 05 РУ – СДВР, да издава ПАМ от посочения вид.

Съдът намира за необходимо да отбележи, че е задължавал административния орган да представи доказателства за компетентност на органа два пъти. Първо, с определението за насрочване на делото от дата 10.03.2023 г. и втори път – с определение от 24.04.2023 г., с което е отменен ходът по същество и делото е насрочено за ново разглеждане в открито съдебно заседание. Дори да се приеме, че процесуалният представител на ответника не е имал възможност да подготви такава заповед за представяне по делото, то трябва да се има предвид, че делото е било отсрочено от дата 23.05.2023 г. с разпореждане на Председателя на АССГ. По – късно с ново разпореждане на съдията - докладчик е определена нова дата – 18.07.2023 г. Тоест трябва да се приеме, че ответникът многократно е имал възможност да представи заповед за компетентност на органа. В самата Заповед за принудителна административна мярка, предмет на настоящото производство, органът е обосновал своята компетентност като е цитирал Заповед № 229 з – 369 / 17.03.2022 г. Посочено е и правното основание – чл. 42 от ЗООРПСМ. По делото са представени писмени

бележки от главен юрисконсулт Ц. В. (л. 39 от делото). В тях подробно е разяснено от теоретична гледна точка какво представлява компетентността, но Заповед № 229 з – 369 / 17.03.2022 г. не е приложена. При новото гледане на делото юрисконсулт М. Д. не представя доказателства и няма доказателствени искания. Поддържа писмените бележки на колегата си В..

С оглед на всичко изложено съдът намира, че поради липсата на Заповед № 229 з – 369 / 17.03.2022 г. по делото оспорената ПАМ е незаконосъобразна поради липса на доказателства за компетентност на органа. В случая това е от основно значение по делото, доколкото законът въвежда фигурата на т. нар. „делегиране на компетентност“. По принцип компетентен орган е Началникът на районното управление на МВР по местоизвършване на нарушението, но той може да делегира това своя правомощие на друго лице от състава на съответното РУ. Вероятно това е извършено, но заповед по делото не е приложена.

На следващо място, съдът намира, че оспорената заповед е издадена при съществено нарушение на административнопроизводствените правила. Съгласно чл. 35 АПК индивидуалният административен акт се издава, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая и се обсъдят обясненията и възраженията на страните. Съгласно чл. 27, ал. 2 ЗООПРСМ към акта за установяване на административното нарушение се прилагат 2. писмените показания на свидетелите на противообществената проява. Видно от приложения протокол на л. 13 от делото, в него е отразено писменото показание на свидетел по ЗООПРСМ на лицето В. М. Х. - служител на 03 група „ХЕ“ към сектор ММ – СДВР. В показанието той е посочил, че „непосредствено след края на футболната среща, около 19:30 ч., впечатление ми направи лице от мъжки пол, на видима възраст около 45 – 50 години, високо около 175 – 180 см., нормално телосложение, с бяла шапка на главата, бяла качулка отзад на врата, тъмно яке, тъмно сини дънки на места избелели, бели маратонки, което преодоля охранителите и заграждението на сектор „А“ и нахлу на пистата на спортното съоръжение, като се придвижи по пистата в посока сектор „Г“, с цел саморазправа с привърженици на противниковата агитка, настанени в сектор „Г“ на стадиона.“

По делото е представена и докладна записка от мл. експерт П. Г.. Той е подал доклад до Началника на сектор „ММ“ – СДВР. В докладната (л. 14 от делото), е отразено следното: „Поставена ми бе задача да изрежа и презапиша на оптичен носител материали, съдържащо поведението на лице от мъжки пол, на видима възраст около 45 – 50 години, високо около 175 – 180 см., нормално телосложение, с бяла шапка на главата, бяла качулка отзад на врата, тъмно яке, тъмно сини дънки на места избелели, бели маратонки, което преодоля охранителите и заграждението на сектор „А“ и нахлу на пистата на спортното съоръжение, като се придвижи по пистата в посока сектор „Г“, с цел саморазправа с привърженици на противниковата агитка, настанени в сектор „Г“ на стадиона.“

По делото е приложена и докладна записка от дата 06.12.2022 г. от страна на инсп. Т. Ш., която е адресирана до ВПД Началник на сектор „Масови мероприятия“ – СДВР Главен инспектор И. Г.. В докладната записка е посочено следното: „непосредствено след края на футболната среща, около 19:30 ч., лице от мъжки пол, на видима възраст около 45 – 50 години, високо около 175 – 180 см., нормално телосложение, с бяла шапка на главата, бяла качулка отзад на врата, тъмно яке, тъмно сини дънки на места избелели, бели маратонки, което преодоля охранителите и

заграждението на сектор „А“ и нахлу на пистата на спортното съоръжение, като се придвижи по пистата в посока сектор „Г“, с цел саморазправа с привърженици на противниковата агитка, настанени в сектор „Г“ на стадиона.“

Посоченото означава, че показанията на свидетеля от дата 15.12.2022 г. са на практика тези, които са отразени в докладната записка от дата 06.12.2022 г., адресирана до ВПД Началник на сектор „Масови мероприятия“ – СДВР Главен инспектор И. Г.. Посоченото означава, че показанията не отразяват пряко възприятие на свидетеля, а представляват копиране на докладна записка, изготвена от друг служител. Във връзка с това съдът намира за основателни аргументите в писмената защита на адв. Д., че всички доказателства и писмени показания на полицейските служители във връзка с описанието на евентуално извършеното нарушение са копи / пейст (л. 53 от делото).

Това от своя страна означава, че се нарушава освен посочената по - горе процесуална разпоредба на чл. 35 от АПК (административният акт да се издаде, след като се изяснят фактите и обстоятелствата от значение за случая), но и разпоредбата на чл. 7, ал. 1 АПК – административният акт се основава на действителните факти от значение за случая. Нелогично е да се приеме, че показанието на лицето В. М. Х. - служител на 03 група „ХЕ“ към сектор ММ – СДВР се основават на лично негово възприятие. То буквално преповтаря докладната записка от дата 06.12.2022 г., която обаче е изготвена от друг служител. Посоченото означава, че оспорената ПАМ е издадена в нарушение на процесуалните правила на АПК, свързани с доказването. Тези разпоредби гарантират, че всеки един административен акт ще бъде издаден едва след като е установена истинността на фактите, на които се основава. Нарушаването на тези разпоредби е съществено, доколкото органът вероятно би достигнал до други изводи, ако те бяха спазени. Неспазването на изискванията на чл. 35 АПК генерира пороци на административния акт, които немогат да бъдат отстранявани в хода на последващо съдебно производство. Задължението за изпълнение на административнопроизводствените правила остава за органа. Не може да се приеме, че фактите от значение за случая се основават на истинските обстоятелства. В случая по-скоро показанията на свидетеля Х. не само са повлияни, но и буквално са копирани от служител, който е изготвил доклад, с който предлага да се извърши проверка.

Това дискредитира и писменото показание на В. М. Х. в частта, в която е посочено, че присъства на почти всяка футболна среща на територията на [населено място] и познава голяма част от феновете и това му е дало възможност да разпознае нарушителя като Р. Ж. С., ЕГН [ЕГН]. В административноправната теория се приема, че ПАМ се отличава от наказателното постановление най-вече по това, че при ПАМ се прилага диспозицията на правната норма. При наказателното постановление се налага санкцията на правната норма. На практика административният орган е приложил диспозицията на правната норма при неизяснена фактическа обстановка. Съгласно чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ, за извършени противообществени прояви по чл. 21, т. 1 - 10 се налага глоба от 1000 до 2000 лв. и забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и в чужбина за срок от една до две години. Принудителната административна мярка е приложена за нарушение на точка 3 - преодоляването на преградни приспособления, конструкции и съоръжения, намиращи се в спортния обект или спортната зона. Не се установява от доказателствата по делото точно жалбоподателят Р. Ж. С., ЕГН [ЕГН] да е осъществил тази проява. Следователно процесуалните пропуски на административния орган, свързани с доказването, са

довели и до неправилно прилагане на диспозицията на материалноправната разпоредба на чл. 25, ал. 1 от ЗООРПСМ. Не е установен основният юридически факт, който е предвиден в хипотезата на правната норма, а именно – по безспорен начин да е установено, че именно Р. Ж. С. е извършил противообществената проява.

За пълнота на изложението съдът намира за необходимо да обсъди останалите възражения на адв. Д. Д.. Съдът намира, че не е налице основание за незаконосъобразност на оспорваната заповед поради обстоятелството, че е цитирана друга преписка с различен номер - № 513р – 743 / 23 г. В случая това е номер на преписката, която е образувана по повод на изпратените материали в 05 РУ – СДВР от заместник – директор на СДВР. Именно органи, които са част от структурата на 05 РУ – СДВР, са компетентни да издават ПАМ, независимо, че проявата е установена от органи на СДВР. Не е основание за отмяна на оспорената заповед и обстоятелството, че е сгрешена една буква от фамилията на С.. Действително в ПАМ е посочено „С.“, на при наличието на ЕГН няма съмнение по отношение на адресата на оспорената заповед. Именно във връзка с това обстоятелство Р. Ж. С. е упражнил и правото си на жалба до АССГ, тоест тази грешка не е съществена и не се отразила на заповедта.

Предвид изложеното, настоящия съдебен състав счита, че ответникът е издал незаконосъобразен акт, който трябва да бъде отменен на основание чл. 146, т. 1, т. 3 и т. 4 АПК.

При този изход на спора и съобразно разпоредбата на чл. 143, ал.1 АПК оспорващият има право на присъждане на разноски. По делото са доказани разноски в размер на 510 лева. Петстотин лева адвокатско възнаграждение и държавна такса в размер на 10 лева.

Водим от гореизложеното и на основание чл. 172, ал. 2 АПК Административен съд – София-град, I отделение, 45-ти състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Р. Ж. С., ЕГН [ЕГН], Заповед за налагане на принудителна административна мярка № 1 от 31.01.2023 г., издадена от П. Е. П., началник сектор в „Охранителна полиция”, 05 РУ – СДВР, с която е определена „Забрана за посещение на спортни мероприятия в страната и чужбина” за срок от 1 (една) година.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи (СДВР) да заплати в полза на Р. Ж. С., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], [улица] разноски по делото в размер на 510 лева.

Решението подлежи на обжалване пред ВАС в 14-дневен срок от уведомяване на страните, на които на основание чл. 138 от АПК да се изпрати препис от същото.

СЪДИЯ: